

L'ECONOMIA CATALANA (1/3)

SECTOR PRIMARI A CATALUNYA	CARACTERÍSTIQUES DEL SECTOR PRIMARI	<ul style="list-style-type: none"> • Un 2,5% de la població catalana treballa al sector primari. Poc més d'un 1%, en el sector pesquer (recursos marins escassos). • Terres d'ús agrícola es troben sobretot a la Depressió Central, al delta de l'Ebre i a les planes del litoral. 	
	AGRICULTURA	<ul style="list-style-type: none"> • Característiques agricultura catalana 	<ul style="list-style-type: none"> – Petita dimensió de les explotacions – Alt nivell de mecanització – Àmplia diversitat de conreus, tant de secà com de regadiu.
		<ul style="list-style-type: none"> • Situació sector primari català 	<ul style="list-style-type: none"> – Grans complexos agroindustrials (transformació de productes agropecuaris) (carn de porc i de pollastre, embotits, vi i cava, suro...) – Estancament i envelliment de la població agrària (emigració del jovent a zones urbanes)
POLÍTICA AGRÀRIA I PESQUERA DE LA UNIÓ EUROPEA A CATALUNYA	<ul style="list-style-type: none"> – Mantenir un nombre suficient d'agricultors per assegurar la producció d'aliments. – Evitar l'emigració dels agricultors i ramaders del medi rural per garantir la protecció del medi ambient. – Potenciar el desenvolupament de les regions més endarrerides amb l'ajut dels fons monetaris de la Unió Europea. – Establir un control sobre la pesca. 		
PAISATGES AGRARIS A CATALUNYA	PAISATGE AGRARI MEDITERRANI	<ul style="list-style-type: none"> • Localitzat a la franja costanera de Catalunya. Hi ha quatre zones: 	– Nord : farratges i bestiar boví, oví i porcí.
			– Maresme i Baix Llobregat : agricultura de regadiu (fruites, hortalisses,...)
			– Garraf cap al sud : agricultura de secà (vinya, fruits secs, cereals)
			– Plana del delta de l'Ebre : gran extensió de regadiu (arròs i hortalisses)
PAISATGE AGRARI DE L'INTERIOR	<ul style="list-style-type: none"> • Al costat dels grans rius, domina el regadiu (arròs, blat de moro, farratges, fruites i hortalisses). • A les altres zones hi ha secà (cereals, olivera, vinya), ramaderia ovina i, sobretot, ramaderia intensiva de porcs i d'aviram. 		
A ZONES DE MUNTANYA	<ul style="list-style-type: none"> • Especialitzat en la ramaderia (extensiva i intensiva) (producció de carn i de derivats làctics) i en l'explotació forestal (fusta i llenya) 		
ENERGIA I CONSTRUCCIÓ A CATALUNYA	<ul style="list-style-type: none"> • Demanda energètica s'ha duplicat → cal importar energia, degut a la producció insuficient dels recursos locals. 		
	RECURSOS ENERGÈTICS	<ul style="list-style-type: none"> – Carbó. Malgrat que hi ha recursos puntuals al Pirineu i a la Depressió Central, la producció és escassa i de poca qualitat. – Petroli i gas natural. A la plataforma litoral es van descobrir alguns jaciments de petroli i gas amb escasses reserves i de baixa qualitat. – Energia elèctrica. La producció d'energia elèctrica a gran escala s'obté, des de fa un segle, dels rius pirinencs. – Energia nuclear. Hi ha tres centrals nuclears: Ascó I, Ascó II i Vandellòs II (produeixen el 40% de l'energia nuclear de l'Estat espanyol) – Energies renovables diferents de la hidroelèctrica: biocarburants, energia eòlica i biogàs. En creixement en els darrers anys. 	
		<ul style="list-style-type: none"> • 1998-2007: Ràpid creixement de l'economia catalana gràcies, sobretot, al boom de la construcció, que s'explica per: <ul style="list-style-type: none"> – Creixement de la demanda de vivendes (joves, immigrants...) – Bones expectatives per l'alça contínua dels preus de l'habitatge. – Enormes guanys immediats (beneficis a les immobiliàries) – Ajuts públics a l'adquisició d'habitatges. – Facilitats concessió de crèdits i hipoteques (interessos molt baixos). • Des del 2007, amb la crisi financera, el sector de la construcció se'n ressenteix clarament (caiguda de les vendes, atur...). 	
		<ul style="list-style-type: none"> – Facilitats concessió de crèdits i hipoteques (interessos molt baixos). 	
		<ul style="list-style-type: none"> • Des del 2007, amb la crisi financera, el sector de la construcció se'n ressenteix clarament (caiguda de les vendes, atur...). 	

L'ECONOMIA CATALANA (2/3)

INDÚSTRIA A CATALUNYA	INICIS DE LA INDÚSTRIA CATALANA	<ul style="list-style-type: none"> • La indústria moderna va començar a finals del segle XVIII amb petits nuclis de producció tèxtil i metal·lúrgica, a Barcelona i als eixos dels rius Llobregat i Ter. • El desenvolupament industrial → arribada de persones del camp català i espanyol → creixement urbà a Catalunya. • Construcció de centrals hidroelèctriques → noves localitzacions per a les fàbriques i la mecanització del tèxtil → creació de tallers metal·lúrgics i de fabricació de maquinària. • El port de Barcelona facilità l'entrada de matèries primeres.
	LA INDÚSTRIA DELS ANYS 60	<ul style="list-style-type: none"> • Dècada de 1960: crisi de la indústria tèxtil → canvi tecnològic i social: renovació de maquinària i de productes, introducció de tècniques, etc. • En aquesta època, diversificació i modernització de la indústria catalana. Començà a destacar la indústria química i la del metall, als polígons industrials del Barcelonès, Vallès, Baix Llobregat i Camp de Tarragona. • Més tard s'hi afegixen altres indústries (alimentació, components elèctrics, arts gràfiques, etc.) i emergeixen les telecomunicacions i la informàtica. • El gran creixement industrial → nova i molt gran onada immigratòria, procedent de zones rurals d'Espanya.
	EL PROCÉS DE DESINDUSTRIALITZACIÓ	<ul style="list-style-type: none"> • La crisi del petroli (1973) → procés de desindustrialització i de deslocalització, amb diverses conseqüències: <ul style="list-style-type: none"> – Tancament de moltes empreses → transformació urbana. – Augment de l'atur (constant des de la dècada del 1970). – Pèrdua del pes de la indústria, superada pels serveis. – Descens de la població ocupada en el sector industrial: ha passat del 43% (1977) al 23% (2006).
	LA INDÚSTRIA ACTUAL	<ul style="list-style-type: none"> • Catalunya segueix sent la "fàbrica d'Espanya" (aporta el 25% del total de la producció industrial espanyola), amb un teixit industrial força diversificat i ben estructurat, comparable al d'altres regions europees. • Sectors més representatius: metall (automòbils, maquinària,...), químic (petroquímica, farmacèutica,...), tèxtil, electrònica i alimentació. • Darrerament, s'han reduït força els sectors del tèxtil i la confecció, de la fusta, el suro i els mobles, i del paper i les arts gràfiques.
	ESTRATÈGIES DE CREIXEMENT INDUSTRIAL	<ul style="list-style-type: none"> • L'estructura productiva tradicional de Catalunya (predomini d'empreses petites i familiars, orientades al mercat espanyol) ha deixat pas a una internacionalització progressiva de l'economia catalana, que s'ha materialitzat en nombroses inversions per part de multinacionals estrangeres. • Les empreses locals han adoptat noves estratègies de producció i de mercat per ser més competitives, cosa que ha alentit els ritmes del creixement industrial català.
	LES INDÚSTRIES CULTURALS	<ul style="list-style-type: none"> • Catalunya ha introduït els nous sistemes i productes industrials característics de la societat de la informació i del coneixement, i és capdavantera en moltes de les indústries culturals (editorials, multimèdia, mitjans de comunicació social). • Aquestes activitats ocupen pocs treballadors, però generen moltes sinèrgies i inversions paral·leles i atreuen més inversors i visitants.

L'ECONOMIA CATALANA (3/3)

<p>EL SECTOR SERVEIS. COMERÇ I TRANSPORTS A CATALUNYA</p>	<p>EL SECTOR SERVEIS</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Segona meitat segle XX, fort creixement sector serveis, convertint-se en el sector més rellevant de l'economia catalana. • Activitats destacades del sector: comerç, transports i turisme. • Important evolució dels serveis socials com l'educació i la sanitat. 	
	<p>LES ACTIVITATS COMERCIALS</p>	<ul style="list-style-type: none"> • El comerç té un pes molt destacat en l'economia catalana. 	
		<table border="0"> <tr> <td> <ul style="list-style-type: none"> • Comerç interior: predomina el comerç al detall (baix volum de vendes, empreses familiars,...) – Des de segona meitat de la dècada de 1980, renovació estructural del comerç amb l'aparició de les grans superfícies i una xarxa d'establiments més moderns, especialitzats i competitius. </td> <td> <ul style="list-style-type: none"> • Comerç exterior: predominen els productes industrials. – Exportacions: vehicles de motor, productes químics, maquinària, equipaments mecànics, productes alimentaris i begudes. – Importacions: productes químics, vehicles de motor i productes alimentaris. – Balança comercial deficitària. </td> </tr> </table>	<ul style="list-style-type: none"> • Comerç interior: predomina el comerç al detall (baix volum de vendes, empreses familiars,...) – Des de segona meitat de la dècada de 1980, renovació estructural del comerç amb l'aparició de les grans superfícies i una xarxa d'establiments més moderns, especialitzats i competitius.
	<ul style="list-style-type: none"> • Comerç interior: predomina el comerç al detall (baix volum de vendes, empreses familiars,...) – Des de segona meitat de la dècada de 1980, renovació estructural del comerç amb l'aparició de les grans superfícies i una xarxa d'establiments més moderns, especialitzats i competitius. 	<ul style="list-style-type: none"> • Comerç exterior: predominen els productes industrials. – Exportacions: vehicles de motor, productes químics, maquinària, equipaments mecànics, productes alimentaris i begudes. – Importacions: productes químics, vehicles de motor i productes alimentaris. – Balança comercial deficitària. 	
<p>XARXA DE TRANSPORTS I COMUNICACIONS</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Xarxa de carreteres: estructura radial tradicional (amb centre a Barcelona); noves rutes: l'Eix Transversal (Lleida-Girona) i l'Eix de l'Ebre (Tortosa-Lleida). • Xarxa de ferrocarrils: línies de rodalies de RENFE i els Ferrocarrils de la Generalitat (funcions de metro interurbà de l'àrea barcelonina); trens d'alta velocitat (Euromed a Alacant i AVE a Madrid). • Ports: Barcelona i Tarragona, ports amb més activitat comercial. • Aeroports: Barcelona (el més important), Girona, Reus i Sabadell. 		
<p>EL TURISME A CATALUNYA</p>	<p>OFERTA TURÍSTICA A CATALUNYA</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Catalunya s'ha especialitzat en el turisme de vacances de costa (grans operadors de viatges estrangers, ofertes de baix cost). • Oferta d'allotjament turístic: gran capacitat d'allotjament, una de les més importants de l'Estat espanyol. • Oferta turística: molt diversificada, tot i concentrar-se a la costa (més del 60%). Inclou, a més del turisme de platja, turisme d'hivern, turisme rural, turisme cultural, fires i congressos (Barcelona), escala de creuers (Barcelona), etc. 	
	<p>PROCEDÈNCIA DELS TURISTES</p>	<ul style="list-style-type: none"> • El nombre de visitants supera els 30 milions, la majoria de països de la UE, però també de l'Europa de l'Est, dels EUA, del Japó i d'altres indrets d'Espanya. 	
<p>CATALUNYA DINS EL MARC ECONÒMIC DE LA UNIÓ EUROPEA</p>	<p>CATALUNYA, UNA REGIÓ D'EUROPA</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Catalunya és una de les comunitats autònomes més pròsperes d'Espanya i una regió amb personalitat pròpia en l'Europa de les regions. 	
		<table border="0"> <tr> <td> <ul style="list-style-type: none"> • Punts forts de Catalunya davant la UE són: <ul style="list-style-type: none"> – Bones comunicacions amb la Península i amb Europa. – Integració en l'eix de desenvolupament francoitalià. – La seva cultura industrial i un sector terciari sòlid. – Bones infraestructures i equipaments socials. – Bones condicions de les universitats catalanes. </td> <td> <ul style="list-style-type: none"> • Limitacions de Catalunya davant la UE són: <ul style="list-style-type: none"> – Desenvolupament dual: zones molt dinàmiques i altres zones massa estancades. – Sectors industrials desenvolupats i d'altres de febles. – Contaminació (rius i ciutats) i poca aigua. </td> </tr> </table>	<ul style="list-style-type: none"> • Punts forts de Catalunya davant la UE són: <ul style="list-style-type: none"> – Bones comunicacions amb la Península i amb Europa. – Integració en l'eix de desenvolupament francoitalià. – La seva cultura industrial i un sector terciari sòlid. – Bones infraestructures i equipaments socials. – Bones condicions de les universitats catalanes.
<ul style="list-style-type: none"> • Punts forts de Catalunya davant la UE són: <ul style="list-style-type: none"> – Bones comunicacions amb la Península i amb Europa. – Integració en l'eix de desenvolupament francoitalià. – La seva cultura industrial i un sector terciari sòlid. – Bones infraestructures i equipaments socials. – Bones condicions de les universitats catalanes. 	<ul style="list-style-type: none"> • Limitacions de Catalunya davant la UE són: <ul style="list-style-type: none"> – Desenvolupament dual: zones molt dinàmiques i altres zones massa estancades. – Sectors industrials desenvolupats i d'altres de febles. – Contaminació (rius i ciutats) i poca aigua. 		